

Účastníci původního řízení

Žalobci: Ntioni Anonymi Etaireia Emporias H/Y, Logismikou kai Paroxis Ypiresion Michanografisis, Ioannis Michail Pikoulas

Žalovaný: Epitropi Kefalaiaigorass

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Symvoulio tis Epikrateias – Výklad článku 21 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/34/ES ze dne 28. května 2001 o přijetí cenných papírů ke kotování na burze cenných papírů a o informacích, které k nim mají být zveřejněny (Úř. věst. L 184, s. 1) – Zveřejnění prospektu cenného papíru obsahujícího nepřesné a zavádějící informace, které mohou uvést investory v omyl

Výrok

Článek 21 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/34/ES ze dne 28. května 2001 o přijetí cenných papírů ke kotování na burze cenných papírů a o informacích, které k nim mají být zveřejněny, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby vnitrostátní zákonodárce stanovil, v případech, kdy se informace uvedené v prospektu cenného papíru zveřejněném za účelem přijetí cenných papírů ke kotování na Burze cenných papírů ukáží jako nepřesné nebo zavádějící, správní sankce ukládané nejen osobám výslovně uvedeným v tomto prospektu jako odpovědné osoby, ale rovněž emitentovi uvedených cenných papírů, které jsou přijímány ke kotování na burze cenných papírů, a bez rozlišení členům představenstva tohoto emitenta, bez ohledu na to, zda byli tito členové představenstva označeni jako odpovědné osoby v uvedeném prospektu.

(¹) Úř. věst. C 60, 11.3.2006.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. června 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Milano – Itálie) – trestní řízení proti Giovannimu Dell'Ortovi

(Věc C-467/05) (¹)

(Policejní a justiční spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2001/220/SVV — Směrnice 2004/80/ES — Pojem „obětí“ v rámci trestního řízení — Právník jako osoba — Vrazení majetku zajištěného během trestního řízení)

(2007/C 199/14)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Milano

Účastník původního trestního řízení

Giovanni Dell'Orto

za přítomnosti: Saipem SpA

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunale di Milano – Výklad článků 2 a 9 rámcového rozhodnutí Rady ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení a článku 17 směrnice Rady 2004/80/ES ze dne 29. dubna 2004 o odškodňování obětí trestných činů (Úř. věst. L 261, s. 15; Zvl. vyd. 19/07, s. 65) – Pojem obětí zahrnující „jiné osoby postižené trestnými činy“ – Právo na odškodnění takových osob

Výrok

Rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení musí být vykládáno v tom smyslu, že v rámci trestního řízení a konkrétněji v rámci vykonávacího řízení probíhajícího po vydání konečného odsuzujícího rozsudku, stejně jako v původním řízení, pojem „obětí“ ve smyslu tohoto rámcového rozhodnutí nezahrnuje právnické osoby, které utrpěly škodu přímo způsobenou konáním či opomenutím, jež porušuje trestněprávní předpisy členského státu.

(¹) Úř. věst. C 74, 25.3.2006.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. června 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg – Německo) – Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Věc C-1/06) (¹)

(Zemědělství — Režim vývozních náhrad pro zemědělské produkty — Nařízení (EHS) č. 3665/87 — Předložení důkazu o vývozu produktů — Předložení rovnocenného důkazu — Článek 47 odst. 3 — Uznání dokladů z úřední povinnosti za rovnocenné doklady, ačkoliv nebyly předloženy s výslovnou odůvodněnou žádostí o uznání — Nepoužití na přímý vývoz — Vnitrostátní podmínky postupu — Povinnosti náležející příslušným vnitrostátním orgánům)

(2007/C 199/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH

Žalovaná: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Finanzgericht Hamburg – Výklad čl. 47 odst. 3 nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 351, s. 1), v platném znění – Uznání dokladů, k nimž není připojena výslovná odůvodněná žádost o uznání jako jiné rovnocenné doklady, bez návrhu jako rovnocenný důkaz.

Výrok

Článek 47 odst. 3 nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty, jak bylo pozměněno nařízením Komise (ES) č. 2955/94 ze dne 5. prosince 1994, se nepoužije na přímý vývoz produktů.

Pokud však z důvodu okolností, které nelze přičíst vývozci, nemůže být předložen vnitrostátní vývozní doklad prokazující, že dotčené produkty opustily celní území Společenství, vnitrostátní orgán příslušný v oblasti vývozních náhrad musí v souladu s cíli sledovanými nařízením č. 3665/87, jak bylo pozměněno nařízením č. 2955/94, zohlednit bez návrhu rovnocenné důkazní prostředky, jakož i žádosti o uznání rovnocennosti podané konkludentně. Tyto důkazní prostředky však musí být stejně uspokojivé s ohledem na kontrolu uskutečňovanou za podmínek vymezených vnitrostátním právem, pokud tyto podmínky dodržují působnost a účinnost práva Společenství.

Pokud lze však uplynutí lhůty pro podání rovnocenných důkazních prostředků přičíst příslušným vnitrostátním orgánům, nemohou tyto orgány lhůtu dvanácti měsíců stanovenou v čl. 47 odst. 2 nařízení č. 3665/87, jak bylo pozměněno nařízením č. 2955/94, namítat vůči vývozci postupujícím s řádnou péčí.

(¹) Úř. věst. C 74, 25.3.2006.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 28. června 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Köln – Německo) – Planzer Luxembourg Sàrl v. Bundeszentralamt für Steuern

(Věc C-73/06) (¹)

(Šestá směrnice o DPH — Článek 17 odst. 3 a 4 — Vracení DPH — Osmá směrnice o DPH — Vracení DPH osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku — Článek 3 písm. b) a článek 9 druhý pododstavec — Příloha B — Potvrzení o statusu osoby povinné k dani — Právní dosah — Třináctá směrnice o DPH — Vracení DPH osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství — Článek 1 bod 1 — Pojem „sídlo hospodářské činnosti“)

(2007/C 199/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Planzer Luxembourg Sàrl

Žalovaný: Bundeszentralamt für Steuern

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Finanzgericht Köln – Výklad čl. 3 písm. b) a přílohy B, osmé směrnice Rady 79/1072/EHS ze dne 6. prosince 1979 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Úprava vracení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku (Úř. věst. L 331, s. 11; Zvl. vyd. 09/01, s. 79), a článku 1 odst. 1 třinácté směrnice Rady 86/560/EHS ze dne 17. listopadu 1986 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Úprava vracení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství (Úř. věst. L 326, s. 40; Zvl. vyd. 09/01, s. 129) – Vracení DPH osobě povinné k dani usazené na území jiného členského státu, která je pobočkou společnosti usazené ve třetím státě – Kritéria týkající se provozovny určená k posouzení, zda jde o usazení v tuzemsku – Pojem „sídlo hospodářské činnosti“ a „stálá provozovna, z níž se uskutečňují obchodní operace“

Výrok

1) Článek 3 písm. b) a článek 9 druhý pododstavec osmé směrnice Rady 79/1072/EHS ze dne 6. prosince 1979 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Úprava vracení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku musí být vykládány v tom smyslu, že